# האיסלאם והלוחמה באפלייה הגזעית
## תולדות חייו של
# בילאל בן רבאח
## המואזין של הנביא

الإسلام و محاربة التمييز العنصري
بلال بن رباح (الحبشي – مؤذن الرسول ﷺ )

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة
מאת: עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה

ترجمة
المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
&
אחמד עבד אלמקסוד

# האיסלאם והלוחמה באפלייה הגזעית

## תולדות חייו של

# בילאל בן רבאח

## המואזין של הנביא

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

מאת: עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה

תורגם על ידי :

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)**

המרכז האירופי ללימודי האיסלאם

**המתרגם:**

**אחמד עבד אלמקסוד**

**עריכה:**

**חמדי עומראן**

# תוכן עניינים

## בשם אללה הרחמן והרחום

## بسم الله الرحمن الرحيم

# העולם، לפני התגלות האיסלאם

**בעידן** שבו שררו הבורות ושלטון הג'ונגל، והאנשים עבדו את האלילים، ואכלו את בשר המתים، ושררה בו האפלייה הגזעית ... האנשים חולקו לשכבות חברתיות، שלכל אחת מהם היו תכונות מסויימות. בעידן הזה ، החזק קיפח את החלש، העשירים שלטו על העניים ולקחו אותם לעבדים ... בעידן הזה זרחה השמש של האיסלאם، והשליחות של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום התגלתה לפעם הראשונה. שליחות שהתפשטה ברוב רחבי העולם והפכה את כל הממדים הקודמים ו סללה את הדרך למוסרים חדשים של רחמים וכיבוד לכל האנשים.

## האיסלאם נלחם בכל הופעות הגהיליה "הבורות"

המוסרים של דת האיסלאם קובלו בברכה מצד כל האנשים השפויים בדעתם، אולם השונאים לכללים החדשים נלחמו באיסלאם כי הביא איתו דרך חדשה לחיים שמשווה בין כל האנשים ללא אפלייה.
הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום הביא את השריעה (ההלכה) החדשה שקראה לשחרר את בני האדם מעבדות לאלים ולעבוד את אללה، כתוצאה מכך שוחררה הנפש האינושית מהשתלטות העריצות.

## האיסלאם נלחם באפלייה הגזעית

דת האיסלאם נלחמה בבורות ואסרה את האי מוסריות، הדת הזו אסרה את הקיפוח וחיסלה את החלוקה השכבתית ששרר ה בעידן הזה שנבנו על השינוי בצבע، מין، או גזע.

דת האיסלאם שמה את בן האדם במקום שאללה בחר לו, אללה הציל אותו מההשפלה שהוטלה עליו והחזיר לו את זכויותיו, ששדדו ממנו העריצים שעשו ממנו עבד להם.

לפני התגלות האיסלאם, האדם נהג לעבוד אדם אחר, אבן, אש, פרה, או אלילים. האדם נהג להשתעבד את האנשים החלשים. הם שמו את החוקים שעל ידם גנבו את פרנסתם והוסיפו אותה לעצמם.

האיסלאם בא כדי להילחם בחוקים האלה שהשפילו את האדם. הנביא מוחמד עליו שלום וברכה אומר: " הוי אנשים, ר יבונכם הוא אחד, אביכם הוא אחד, אין חסד לערבי על נכרי אלא ביראת אל לה (התאקווה), אין חסד לנכרי על ערבי אלא ביראת אללה".

## דת הברהמניים הפלה את האנשים

הספרים הקדושים של ההודים הברהמ ניים אישרו את הרוממות של חלק מהאנשים על פי הגזע. ספרים אלה זוכרים כי "בראהמה" ברא את משפחת הברהמנים מפיו, וברא את משפחת הכשתריים מזרועו, וברא את משפחת הפיסאיים מירכו, ומשפחת הסודראיים מרגלו. ספרים אלה חילקו את בני האדם לפי המקום שממנו נבראו, הם שמו את המשפחה שנבראה מירכו בשפל של טבלת האנשים, והטילו עליהם לשרת את המשפחות האחרות.

## דת הרומאים והיוונים העלה את הרומאים על כל סוגי האדם

דוגמה אחרת, קדמוני היוונים והרומאיים האמינו שהם נבראו מאלמנטים הנבדלים מאלה שמהם נבראו שאר בני האדם, הם כינו את הסוגים האחרים מבני האדם "ברברים". הפילוסוף הגדול שלהם ארסטו אמר בספרו (ספר הפוליטיקה): " האלים בראו שני סוגים של בני אדם, סוג שהספיקו לו את המוח והרצון, ובחרו בו להיות אדון על הסוג השני. הסוג השני - לפי ארסטו – נברא והוספקה לו את כוח הגוף בלבד, אלה הם הברברים. האנשים האלה נבראו להיות עבדים לסוג הראשון הנבחר על ידי האלים.

## היהודים טוענים שהם "העם הנבחר מטעם אללה"

גם כן, היהודים והנוצרים אמרו - לפני התגלות האיסלאם- כי הם (עם אלוהים "אללה" הנבחר ), והם סבורים כי להם יש מקום רם אצל אללה, וכי כל בני האדם האחרים הם מסוג "פחות ערך". הם רואים את עצמם כאלמנט אחר, ומסתכלים על האחרים במבט גזעית, וקוראים לכל הבלתי יהודים בשם "הגויים", שמשמעותו הכופרים, עובדי האלילים, והטמאים. הם טענו כי יש להם הזכות להשתעבד את כל הגויים. אללה ישתבח שמו מבהיר את זה בקוראן הקדוש, הוא אומר: " יש בין בעלי הספר אנשים אשר אם תפקיד בידם קִנְטָר – משקל מאה רוטל – יחזירוהו לך, ויש בהם אנשים אשר אם תפקיד בידם רק ד ינר אחד, לא יחזירהו אם לא תתמיד לדחוק בהם. זה כי הם אמרו: אין דרך להאשימנו אם לא נכבד את הגויים. ביודעין טופלים שקר על אללה". (סורת בית עמרם : 75).

מפרש הקוראן, "בן כת'יר" אמר בהתייחסו לפסוק הזה: " אללה הבהיר בפסוק הזה את התכחשותם מלשלם את זכויות האומות האחרות – הגויים- כי הדת שלהם התירה להם את הכספים של הגויים". הם טענו שאללה ישתבח שמו ברא את הגויים לשרת את היהודים, לכן אללה הפריך את הטענה הזו, הוא אמר: " היהודים והנוצרים אמרו, אנו בני אללה ואהוביו, תגיד להם, אם כן, למה הוא מעניש אותכם על חטאיכם. אינכם אלא בני אדם מאשר ברא, הוא סולח לאשר יחפוץ, ומעניש את אשר יחפוץ. ולאללה מלכות השמים והארץ ואת אשר ביניהם, ואליו תוחזרו" ( סורת השולחן: 18).

## קדמוני הערבים הפלו את האנשים לפי מעמדם

הערבים גם הם לפני האיסלאם חשבו שהם האנשים השלמים מבין כל הגזעים, וחשבו כי האחרים שכינו אותם " עג'מים" פחותי ערך, וטענו שהם עמים שפלים, אולם הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום הבהיר להם את הטעות שלהם, הוא אמר : "אל יגיד אחד מכם אני טוב מינוס בן מתי".

## האיסלאם משווה בין כל האנשים

האיסלאם הביא איתו כללים חדשים، שמשווים בין כל האנשים מכל סוג، וגזע. הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום הורה לחסל את האפליה על רקע הגזע או הצבע. לפי השריעה (ההלכה) האיסלאמית על כל אדם לכבד את האחר ، הנביא עליו שלום וברכה דיווח כי "העג'מים" ייכנסו לאיסלאם ויהיו לגסים של הערבים.

מזה כולו، מתברר לנו כי לכל סוג וגזע מבני האדם יש סימנים מיוחדים، וכי הנביא מוחמד עליו השלום נשלח מטעם אללה כדי לחסל את האפליה בין כל הגזעים ו המינים. האיסלאם לא הבדיל בין השליט לנשלט، לא הבדיל בין העשיר לעני.
אנש בן מאלק ( אחד חברי הנביא מוחמד ותלמידו) סיפר כי אחד המצריים נסע לח'ליף עומר בן אלח'טאב، ואמר לו: אני מבקש ממך שתהגן עלי מהקיפוח ותחזיר לי את זכותי !
עומר (ירצהו אללה) אמר לו: אני אעשה، מי קיפח אותך ؟
" התחריתי במירוץ מול בנו של עמרו בן אלעאץ – אז היה עמרו בן אלעאץ מושל מצרים- וכשהקדמתי אותו הוא היכה אותי בשוט. אמר המצרי.
אז שלח הח'ליף עומר בן אלח'טאב לעמרו בן אלעאץ והורה לו לבוא למדינה עם הנו.
כשהגיע עמרו ובנו בין ידי הח'ליף עומר، הוא שאל: איפה המצרי؟
כשבא המצרי ، הח'ליף עומר אמר לו קח את השוט והכה אותו כמו שהיכה אותך !
המצרי היכה את בנו של עמרו، עד שהספיק،
אמר לו עומר תשים את השוט על ראשו של עמרו !
המצרי אמר : אולם בנו הוא אשר היכה אותו!
הנה פנה עומר לעמרו، ואמר לו : איך אתם משתעבדים את האנשים בעת שנולדו חופשיים.

הסיפור הזה מבהיר איך התנהגו המוסלמים נוכח הגזעים השונים ؟. בגלל כך האיסלאם קרא לשוויון בין כל בני האדם בהתרחק מכל השינויים וההבדלים שביניהם، כי כולם ממקור אחד ( הזכר והנקבה، הלבן השחור، הערבי והעג'מי). וזהו משהדגיש אללה ישתבח שמו בקוראן הקדוש، הוא אומר: "הוי האנשים، היו יראים את ריבונכם אשר

ברא אותכם מנפש יחידה، וברא ממנה את בת זוגה. והפיץ משניהם אנשים ונשים לרוב." ( סורת הנשים : 1).

# השוויון באיסלאם

**על** כן יש להבין כי מקור בני האדם הוא אחד، והוא (אדם) עליו השלום، כפי הבהיר אללה ישתבח שמו. הוא אמר בקוראן: " ישוע נמשל אצל אללה לאדם، הוא ברא אותו מעפר ואמר לו היה והיה." (סורת בית עמרם:59).
אחר כך אללה עשה ממנו מקור להתרבות ולהפצה על פני כדור הארץ. אללה אומר בקוראן: " ומאותותיו שברא אותכם **מעפר**، ולאחר מכן הייתם לבני אדם ונפוצותם" (סורת הרומאים : 20).

על כן כל בני האדם מאב אחד ומאם יחידה، אין חסד לאחד מהם על השני. מזה מתברר גם כן כי כל בני האדם שנבראו ואשר ייבראו בעתיד הם ממקור אחד، תחילתם היתה תחת דת יחידה، ולשון יחידה، אולם כשהתרבו ונפוצו ברחבי הארץ חל שינוי בל שון، צבע، וגם באופי של חברה، אפילו באימונות וההלכות. לכן של ח אללה את הנביאים והשליחים כדי להחזירם למקור ולמעיין הראשון، שהוא עבודת אללה ללא שיתוף...

אללה ישתבח שמו، אומר: " כבר שלחנו לכל אומה שליח למען יקרא להם לעבוד את אללה، ולהתרחק מהאלילים، כמה מהם הנחה אללה، וכמה מהם נגזר עליהם לתעות. תתהלכו בארץ וראו מה היה סופם של המכחישים." (סורת הדבורה : 36).
האיסלאם אינו מתעניין בצורה של האנשים... על כך דיבר הנביא מוחמד עליו השלום: " אולי אדם בעל שער פרוע ומלוכלך، ופחות ערך אם יישבע על אללה، אללה יגיב לו".

כי יש אנשים שמנצלים את ההבדל הזה שבין בני האדם בצבע، גזע ומין כדי להפיץ את מחשבותיהם אודות ההבדל השכבתי ، בא

האיסלאם כדי לסיים את זה. הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום הבהיר את הסיבה להבדל בין בני האדם במין, בצבע, ובאופי, הוא אמר: " אללה לקח מלוא חופן של עפר מכל הארץ, וברא את אדם ממנו, לכן נבראו בני אדם על פי חלק העפר שממנו נבראו, ולכן היה מהם השחור והלבן, הטוב והרע".

## אללה השווה בין כל האנשים

כל האנשים בהתרחק מגזעם, צבעם, ולשונם הם שווים זה לזה בפני אללה. הדבר היחיד שמבדיל בין אחד לשני הוא התרחקותם או קירבתם מאללה. על כך אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בקוראן הקדוש: " הוי האנשים, בראנו אותכם מתוך זכר ונקבה וחילקנו אותכם לעמים ושבטים למען תבחינו ביניכם כי הטוב ביותר ממכם אצל אללה הוא הירא שבכם. אללה יודע ומכיר כל דבר לפני ולפנים." (סורת החדרים: 13).

אללה חילק את האנשים לעמים ולשבטים לא ל העדיף (עם) על (עם) שני, או (שבט) על (שבט) אחר, אלא שאללה עשה את החלוק ה הזה כדי להיות אמצעי להכרה ולהבחנה ביניהם, כמו האנשים כל אחד מהם יש לו שם נבדל.

אללה ישתבח שמו אומר: " האדרנו את כבודם של בני אדם, ונשאנו אותם על פני היבשה והים, ופרנסנו אותם במיטב הדברים, ורוממנו אותם מאוד מעל רבים מאשר בראנו" ( סורת המסע הלילי : 70).

האדרה זו, היא כללית לכל בני האדם, ללא יוצא מן הכלל, הוא לא העדיף (מין) על (מין) אחר, או (שבט) על (שבט) שני. אללה ישתבח שמו אומר: "הוא אשר עשה אותכם כמחליפים בארץ, ורומם כמה מכם במעלות על זולתם, למען יבחן כיצד תנהגו בכל אשר נתן לכם." (סורת אלאנעם: 165).

## האנשים שווים זה לזה באיסלאם

כל בני האדם ללא יוצא מ ן הכלל נבראו כדי לעבוד את אללה, ליישב את הארץ, ולממש את רצונו של אללה ... לכן אללה ישתבח שמו עשה את השינוי בין בני האדם בפרנסה, באופי, ובצבע, ולא עשה את השינוי הזה במקור הבריאה ... אללה אומר בקוראן הקדוש: " אנחנו חילקנו ביניהם את מחייתם בחיי העולם הזה, ורוממנו כמה מהם במעלות על זולתם למען יוכלו להעבידם" (סורת אלזוח'רופ: 32)
לפי השוויון שאישר האיסלאם, בני האדם יהיו שווים זה לזה, ללא יוצא מהכלל בדברים האלה:

- ☐ האנשים שווים זה לזה ב זכויות הלגיטימיות של כל אדם, ללא קשר למין, גזע, צבע. ויש לכל אדם את הזכות ליהנות מחופש - המתאים להוראות הדת – וזה הוא החופש שמעניק לאדם את היכולת לבחור את הטוב ואת הרע ללא סטייה, או במילה אחרת אינו החופש הבהימי המוחלט. ה נביא מוחמד עליו ברכה ושלום אומר: "האנשים שווים זה לזה כמו השיניים של המסרק".

- ☐ כל האנשים שווים בפני פסיקותיו של האיסלאם, אין אפליי ה ביניהם על רקע מין, גזע, או צבע. אללה ישתבח שמו אומר: "אללה מצווה עליכם להשיב את פיקדון לבעליו ולשפוט בין האנשים משפט. מה נאים הדברים שאללה דורש מכם, ואללה שומע ומבחין." הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אומר:"הוי אנשים, הדבר שהכחיד את האומות שהיו לפניכם הו זה, שהיו אם העשיר גונב לא היו דנים אותו, ואם היה אדם מסכן או עני גונב היו דנים אותו. אני נשבע באללה אם פאטמה בתי ( בתו של הנביא מוחמד) גונבת, אני לא אהסס לחתוך את ידה."

- ☐ האנשים שווים גם כן בזכות כבוד האדם, אין לאחד לפגוע בשני בשל צבעו, מינו, או אימונתו. אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בקוראן הקדוש: " אל תקללו את אלה אשר אליהם יתפללו הם מבלעדי אללה, פן יקללו את אללה בצדייה ובלי דעת דעת דבר. כך השיאנו כל אומה להשתבח במעלליה, ואחר ישובו אל ריבונם, והוא יודיע להם את אשר עשו." (סורת אלאנעאם: 108).

☐ האנשים שווים גם כן, באיסור את דמם, והונם, וכבודם העצמי. אין להרוג את האחר על רקע המין, הגזע, הצבע, או האימונה שלו. וגם כן אין לגזול את הונו. ואין לפגוע בכבודו העצמי. הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אומר: " את דמכם, הונכם, כבודכם העצמי אסורים, כאיסור החודשים האלה (החודשים הקדושים) וכאיסור הארץ הזה (ארץ מכה)."

☐ האנשים גם כן שווים זה לזה בזכות להתמנות בתפקידי מנהיגות בחברה. הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום מינה את "אוסמה בן זייד" למפקד לצבא של המוסלמים במלחמה נגד הרומאים בהיותו בגיל צעיר, בעת שבו היו בצבא לוחמים מפורסים כמו אבו בכר אלצדיק, ועומר בן אלח'טאב.

☐ האנשים שווים גם כן זה לזה בזכות להפיק תועלות מכל תוצרות אללה ביקום, אללה ישתבח שמו אומר בקוראן הקדוש: " הוי אנשים, אכלו מכל שנמצא בארץ כשר , בריא ושלם, ואל תלכו בדרכו של השטן כי הוא לכם אויב ברור" .

☐ האנשים שווים זה לזה בעבודת אללה ללא שותף, כי האיסלאם בא להיות הדת של כל בני האדם ללא הבחנה על רקע הצבע, הגזע, או המין . אללה ישתבח שמו אומר : " הוי אנשים, עבדו את ריבונכם אשר ברא אותכם, ואת אשר לפניכם, אם יראים אתם".

## האיסלאם דחה כל ערכי האפלייה בין בני האדם

השריעה (ההלכה) של הנביא מוחמד עליו השלום דחתה את כל ההלכות הקודמות שהפיצו את ערכי האפלייה בין בני האדם.
באיסלאם, הייחוס אינו הוא הדבר המכריע, הנביא מוחמד אהב מאוד את " צוהאייב אלרומי" למרות שהיה פרסי, וגם בילאל בן רבאח שהיה אתיופי, אפילו אמר עליו " הוא אחד האנשים שייכנסו לגן עדן"

... הדבר עצמו היה עם "סלמאן אלפארסי" שעליו אמר הנביא " סלמאן הוא אחד ממנו ".

דוגמה אחרת، הנביא מוחמד עליו השלום שנא מאוד את דודו " אבו לאהב" כי היה עושה נגד האיסלאם، הוא שנא אותו – למרות שהיה אחד בכירי שבט קורייש - כי היה מתנגד לדת של אללה.

בקוראן הקדוש שהוא החוקה הראשונה של המוסלמים، אנו מוצאים את שמו של " לוקמן החכם". שהיה עבד אתיופי، אללה ישתבח שמו ויתעלה העניק לו את החוכמה، והוריד סורה שלמה שמשבחת אותו ומזכירה את שמו לאורך החיים. גם בקוראן סורות שלמות שנקראו על שמותיהם של הנביאים והצדיקים (נוח – אברהם – מרים- יוסף – יונס - מוחמד). שמות אלו אנו קוראים בכל יום בתפילה، וזה מחזק בתוכנו את הרעיון של השוויון בין כל בני האדם.

חבש، היא ארץ אפריקאית، רוב תושביה הם שחורי פנים. הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום הורה למוסלמים הראשונים לעלות לחבש כדי להיפטר מעול הדיכוי של שבט קורייש. שם חיו המוסלמים תחת חסותו של המלך "אלנגאשי".
כשמת המלך הזה، אחרי כמה שנים، הנביא עליו השלום אמר לחבריו: תתפללו למען האיש הזה!
אמרו לו חברים: האם נתפלל למען עבד חבשי ؟
הנה הוריד אללה ישתבח שמו את הפסוק הקוראני: " בין בעלי הספר ישנם המאמינים באללה، ובמה שהורד לכם، ובמה שהורד להם، בעודם ענווים לפני אללה. הם לא מוכרים את אותות אללה באפס מחיר. כל אלה، שמור להם שכרם אצל ריבונם، ואללה מהיר חשב ון." (סורת בית עמרם: 199)
אחר כך، הנביא מוחמד הורה לחבריו להתפלל על המלך המת את תפילת המת، וקרא להם להתפלל לאללה כדי שירחם עליו.

*****

# הנביא מוחמד קרא לשוויון בין האנשים

**העיקרון** של השוויון באיסלאם לא היה סתם דברים، אלא שהיה דרך חיים ממשית אצל הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום. הוא מימש את ההוראות שעליהם הורה לחבריו. הוא אהב את "אוסמה בן זייד " בנו של רתתרו זייד، אוסמה היה שחור פנים، בעל חוטם שקוע، אולם זה כולו לא מנע מהנביא מלאהוב אותו، הוא נהג לומר: " הוי אללה: אני אוהב את הילד הזה، ומקווה שתאהב אותו כמוני". לא זה ורק אלא שבעת העלייה לרגל הנביא דחה את מועד "האיפאדה" – החזרה מהר ערפאת- עד בואו של אוסמה.

הגברת עאישה ירציה אללה، אומרת: אין לשום אדם לשנוא את אוסמה בן זייד، לאחר שהנביא אמר: " מ י שאוהב את אללה ואת שליחו، עליו לאהוב את אוסמה".

גם כן، כפי אמרנו לעיל، הנביא עשה ממנו - למרות שהיה עבד שחור פנים- מפקד לצבא במלחמה נגד הרומאים، ויצא הצבא בראשות אוסמה. אפילו לאחר מותו של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום הח'ליף הראשון אבו בכר אל-צדיק **"ביקש רשות"** מאוסמה להשאיר את עומר בן אלח'טאב במדינה כדי לעזור לו בשלטון.

הנביא עליו ברכה ושלום התחיל בעצמו בישום עקרון השוויון. הוא היה אחד האנשים הטובים ביותר. משפחתו היתה המשפחה הטובה ביותר בשבט קורייש، ולמרות זה כולו، הוא אמר: " אל תשבחו אותי כפי שעשו הנוצרים עם ישוע בן מרים، אלא שתגידו עבדו של אללה ושליחו".

אפילו הוא השיא את זיינב בת גחש – בת דודו – לעבד הקושי זייד בן חארת'ה ללא היסוס שיש הבדל ביניהם.

הנביא עליו ברכה ושלום، עשה את כל שביכולתו כדי להניח את העקרונות האצילים האלה בתוך תומכיו، הוא נהג לבקר בכולם، ולשאול עליהם ועל מצרכיהם ללא אפלייה. אבו הוריירה מספר: " אחד המסכנים שהיה עובד בניקוי המסגד מת. לאחר כמה ימים ממותו

הנביא מוחמד  עליו השלום שאל עליו כי לא ידע שהוא מת. החברים סיפרו לנביא כי הוא מת، אז כעס הנביא עליהם، כי לא דיווחו לו על כך בזמן מותו של המסכין הזה. הוא שאל אותם על מקום הקבר שלו، והלך  אליו، והתפלל על המסכן הזה". הנביא עליו השלום כעס כי חבריו לא התעניינו לדברו של המסכין הזה، והתנהגו איתו כאדם פחות ערך، אבל הנביא מוחמד היה מעריך כל האנשים، החזק והחלש، הלבן והשחור، המוסלמי ובלתי מוסלמי.

הנביא מוחמד עליו השלום، היה מעדיף את האחרים על עצמו ללא אפלייה על רקע הצבע או הגזע.     "חכים בן חזאם " (אחד הכופרים ממכה) מספר: מוחמד היה ידידי היקר לפני התגלות האיסלאם، ועלייתו למדינה. בהיותי בשוק מצאתי אחד החנויות מוכר את חליפה השייכת לאחד מלכי תימן ששמו " זי יזן". קניתי את החליפה ב-     50 דינרים، והחלטתי להעניק אותה למוחמד כמתנה!
כשהגיע "חכים בן חזאם"  בין ידי הנביא הוא הגיש את החליפה לו، אבל הנביא סירב לקבלה ואמר: אנ     ו לא מקבלים מתנות מהבלתי מוסלמים، אם אתה רוצה שאקח אותה، אני אשלם את המחיר שלה! חכים בן חזאם، הסכים על כך כי אהב שהנביא ילבש את החליפה הזו.
חכים בן חזאם، סיפר כי הנביא לבש את החליפה כמה פעמים، ולאחר מכן העניק אותה לבנו של המשרת שלו אוסמה בן זייד.
חכים ראה את אוסמה לבוש החליפה،   הוא נדהם، ואמר לו: אוסמה، אתה לבוש את החליפה של המלך זי יזן؟!
כן، אני טוב ממנו، אמר אוסמה. ואבא שלי טוב מאבא שלו !!
מה הביא את אוסמה לומר את זה؟
זהו האיסלאם שהשווה בין כל האנשים. ללא קשר עם הצבע או הגזע שלהם، והעניק להם את חופש הביטוי.

הנביא עליו ברכה ושלום ישב עם חבריו، ד    יבר איתם، וצחק איתם، שאל על מצבם، שמע לתלונות שלהם، ות יקן את מה שנוגד להוראות האיסלאם בהתנהגותם. אבו הוריירה מספר כי שני מוסלמים קללו האחד את השני، הנביא ידע על דברם، והזמין אותם לו، ושאל אחד מהם: האם קיללת אותו ؟
האיש הרכין את ראשו ואמר אני מתנצל בפני אללה על זה!

הנביא עליו השלום אמר לו, תסתכל על כל האנשים האלה, אני נשבע באללה שאתה לא טוב משום אדם אחר, אם היה שחור או אדום, אלא מי שיש לו יתרון בדת וביראת אללה.

## הנביא מוחמד גינה את האפלייה הגזעית
## הסיפור של בילאל בן רבאח

אפילו הנביא לא קיבל שאחד המוסלמים יבוז לאחר, או יזלזל בו ...
חברי הנביא עליו השלום נפגשו לפעם, והיה עימם ח' אלד בן אלווליד, עבד אלרחמן בן עוף, בילאל בן רבאח, ואבו זר אלג'פארי. הם דיברו באחד הנושאים, כשאמר בילאל לאבו זר שמה שאמר הוא לא נכון!
הנה אבו זר תקף אותו ואמר: אפילו אתה "בן השחורה" אומר שאני טועה!
בילאל נדהם מהאמירה של אבו זר,
הוא קם ואמר : "אני נשבע באללה שאני אתלונן לנביא מוחמד עליו השלום".
לאחר מכן הוא הלך לנביא במסגד וסיפר לו על מה קרה.
פניו של הנביא האדימו, הוא כעס מאוד מדבריו של אב זר, שהגיע במהירות למסגד, ופגש את הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום.
הנביא אמר לו: "האם זה נכון שקיללת אותו ואת אימו ؟ אני נשבע באללה שאתה אדם בעל ג'אהילייה (בורות)."
אבו זר בכה, וישב בכריעת ברכיים .. ואמר: שליח אללה תתפלל שאללה יסלח לי על מה שאמרתי .
לאחר מכן הוא יצא את המסגד, ופגש את בילאל, הוא הניח את ראשו על האדמה ואמר לבילאל: אני נשבע באללה שלא ארים את ראשי עד שתדרוך עליו, היום אתה הוא האציל ואני הוא פחות הערך.
בילאל בכה, והתקרב מאבו זר, ונישק את לחיו, ואמר: המצח שמשתחווה לאללה לא נדרוך עליו אלא מנשקים אותו.

מי הוא האדם הזה, שהנביא כעס למענו ؟
מי הוא האיש הארוך, הרזה, שחור הפנים הזה؟
מי הוא האיש הזה, שהאנשים היו באים אליו כדי להתברך בו, והוא היה בוכה מחשש היהירות ויאמר: אני כבר אדם מחבש, ובעבר הייתי עבד !؟

הוא האדם ، שכשאמרו לו האנשים כי הוא טוב יותר מאבו בכר אלצדיק، הוא גינה אותם، ואמר: אבו בכר הוא האדם הטוב ביותר לאחר הנביאים והשליחים. איך מעדיפים אותי עליו، ואין אני אלא חלק מחסדיו.
הוא העבד החבשי שהיה נכנס לקעבה، ויורק על האלילים ואומר: כל העובד אותכם הוא מפסיד؟
מי הוא העבד החבשי، שהנביא עליו ברכה ושלום ניבא שיהיה מן האנשים שייכנסו לגן עדן .... כשפגש אותו בתפילת שחרית، הנביא שאל אותו: "בילאל תגיד לי מה הוא המעשה הטוב ביותר שאתה עושה כי שמעתי את קול נעליך בגן עדן؟ אמר לו בילאל : הוי נביא אללה، המעשה הטוב ביותר שלי הוא שאני בכל פעם שבה אני מתרחץ אני מתפלל לאחר מכן כל עוד אני יכול."

הוא האדם שאלל ה ישתבח שמו ויתעלה הוריד קוראן בגללו ובגלל המסכינים כמוהו، זה קרה כשבאה משלחת מבכירי קורייש לנביא עליו השלום בהיותו יושב עם חבורה של מסכינים כמו בילאל בן רבאח، סלמאן אלפארסי، סוהייב אלרומי، ועוד. בכירי קורייש ראו אותם עם הנביא، הם ראו אותם כפחותי ערך، ואמרו לנביא עליו ברכה ושלום: אנחנו רוצים שנשב איתך، אבל רחוק מהעבדים האלה، כי לא רוצים ששבטי הערב יראו אותנו יושבים עם האנשים הבזויים האלה، על כן כשנבוא לך בבקשה לבקש מהם לעזוב אותנו، ולאחר שנלך קרא להם לחזור ולשבת איתך.

## הכופרים מענים את בילאל

בעת ההיא، הנביא עליו השלום רצה למשוך את לבבותיהם של אנשי קורייש، לכן הוא נענה לבקשתם، אבל הם אמרו לו כי עליו לכתוב את זה בנייר، הנביא הסכים על זה، וכשהזמין הכותב כדי לרשום את זה، אללה הוריד את הפסוק הזה: " אל תסלק מעליך את הפונים בוקר וערב בתפילה אל ריבונם בבקשם לחלות את פניו. לא עליך חשבון מעשיהם، ולא עליהם חשבון מעשיך. אל תסלק אותם פן תהיה בבני העוולה." (סורת אלאנעאם: 52).
הנה הנביא עליו השלום، הפסיק לכתוב، וקרא למסכינים מהומסלמים ואמר להם، אללה כתב עליכם את הרחמים.

על כן, מי הוא החבשי הזה, שהיה בעבר עבד ונהפך לאחר האיסלאם לאדון?
בואו להכיר אותו:
הוא "בילאל בן רבאח" המואיזן הראשון באיסלאם
הוא בילאל שהרס את האלילים
הוא בילאל אשר חי עד עצם היום הזה בלבבות כל המוסלמים וברגשותיהם.
הוא בילאל, אחד הפלאים של האיסלאם
מבין כל 10 מוסלמים יש כ-7 מכירים את בילאל
זאת אומרת כי יש מליוני בני אדם מכירים את בילאל, והכירו את השם שלו, וידעו את תפקידו באיסלאם.
אם אתה שואל ילד קטן במצרים, פקסטאן, או סין
באמריקה, אירופה, או רוסיה
בעיראק, סוריה, איראן או סודן
בטוניס, מרוקו או אלגיר
בכל רחבי העולם, בכל מקום חיים בו מוסלמים, תוכל לשאול איזה ילד מוסלמי קטן: מי הוא בילאל ؟
הוא יגיב לך: כן, הוא המואיזן של הנביא ...
הוא יגיב לך: בילאל הוא העבד שאדונו היה מענה אותו באבנים החמים כדי לחזור בו מלהיכנס לאיסלאם ...
הוא אשר התמיד להגיב על העינוי לעזוב את האיסלאם במילה: הוא אחד ויחיד ... זאת אומרת "אני מאמין שאללה הוא אחד ויחיד".
כשאתה רואה את חיי הנצח אשר העניק האיסלאם לבילאל, עליך להכיר כי הוא היה לפני האיסלאם עבד, אשר עבד כרועה צאן של אדונו בתמורה לכמה תמרים.
אולם, האמת של אימונתו, והדת שהאמין בה עשתה לו היסטוריה בחייו ולאחר מותו, ורשמה את שמו של בילאל בין האצילים, והגדולים....

רבים הם הבכירים של בני האדם, שלא זכו בחלק קטן של חיי הנצח שבהם זכה בילאל, העבד החבשי!

אפילו, רבים מהגיבורים של ההיסטוריה, לא זכו בתהילה ההיסטורית שבה זכה בילאל .. צבעו השחור, פחיתת ערכו, והיותו עבד לא מנעו ממנו כשהפך לאיסלאם מלזכות במקום רם מאוד ...
האנשים חשבו שעבד כמו בילאל, שאין לו מעמד טוב, ואין לא שום הון יהיה כל הזמן עבד העובד למען אדונו שקנה אותו, והוא בתמורה לכך היה רועה את הצאן שלו... האנשים חשבו שהאדם הזה לא יוכל לעשות או להיות דבר מה !
אולם הנה הוא, משנה את ההיסטוריה, הוא היה המואיזן הראשון של האיסלאם, ושל הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום. עבודה שכל בכירי האיסלאם הראשונים רצו לעצמם ...
כן זהו בילאל בן רבאח
איזה גברות ... קשורה לשם הזה, בילאל בן רבאח .. ؟!
הוא עבד חבשי, אימו היתה שחורת פנים, קראו לה "חמאמה" ...
אימו בחרה לו שיהיה עבד ל -"אומייה בן ח'לף אלגמחי" שגר אז במכה, ואימו היתה אחת השפחות שלו.
הוא חי חיים של עבדים, ימיו היו דומים זה לזה, אין לו זכות ביומו, ואין לו תקווה בעתיד.

הוא החל לשמוע על הנביא מוחמד בימים הראשונים לשליחות, הוא שמע את האנשים מדברים על מוחמד ועל הדת החדשה, הוא שמע מאדונו "אומייה בן ח'לף אלגמחי" ומחבריו על הדת הזו, הם היו כועסים מאוד ממוחמד, שראו כי הוא בא כדי להרוס להם את החיים שלהם.

בילאל שמע מהם את דבריהם על הדת החדשה, ואימונת הייחוד והקריאה למוסרים הטובים, השוויון והחופש .. הוא הרגיש כי הדת החדשה מביאה אופי לחדש את החיים של בני האדם.
הוא שמע מהם את מה שאמרו על מוחמד: הצודק האמין, ונדהם כשראה אותם מכחישים את הדת שלו כי ראו בה איום על חייהם.
הם היו אומרים זה לזה: מוחמד לעולם לא היה משקר
לא היה מכשף
ולא היה משוגע
הם עמדו על דעתם, שיאשימו אותו בזה כולו כדי לשמור על חייהם מהדת החדשה ... לכן אמרו שהוא משקר, משוגע ומכשף

הוא שמע אותם תוקפים את הדת החדשה בגלל כמה סיבות:

- ☐ לשמור על הדת של אבותיהם
- ☐ החשש על התפארת של קורייש, תפארת אשר זכתה ב ה בגלל חשיבותה הדתית, כי נחשבה לעיר של הפולחן בחצי אי הערב.
- ☐ הקנאה מ"בני האשם", משפחתו של הנביא מוחמד , הם שנאו שהנביא שמחכים לו יבוא מצאצאם של "בני האשם".

יום אחד , החליט בילאל ללכת לנביא עליו ברכה ושלום, שם הוא הודיע על כניסתו לאיסלאם. חייו של בילאל לאחר האיסלאם לא היו שקטים יותר מחייו לפני האיסלאם.

לאדוניו " אומייה בן ח'לף אלגמחי" נודע על דבר התאסלמות ו של בילאל, הם ראו בדבר הזה מכה קשה להם, איך יהיה העבד שלהם מוסלמי בעת שהם נלחמים באיסלאם ובנביא האיסלאם ؟
איך העבד החבשי שלהם ילך בדרכו של הנביא החדש ؟
"אומייה בן ח'לף ", הפחית מחשיבות התאסלמותו של בילאל, הוא אמר כי "כשתלך השמש עם סיום היום ילך עימה האיסלאם של בילאל!
אולם, השמש הלכה והשאירה את בילאל מוסלמי, אפילו מוסלמי ביותר.
בילאל עמד בפני כל סוגי העינוי של אדונו, והגן על האיסלאם.
בילאל היה לדוגמה חשובה בהגנה על הדת החדשה, הוא הגיש לכולם מסר משמעותו, כי החופש לבחור את הדת שלו לא שווה כל הכסף של העולם, וגם כל הכאב.

## בילאל מודיע בפומבי על כניסתו לאיסלאם

האנשים הראשנוים שהודיעו בפומבי על כניסתם לאיסלאם היו שבעה בני אדם, הם : הנביא מוחמד עליו השלום, אבו בכר אלצדיק, עמאר בן יאסר ואימו סומייה, סוהייב, אלמקדאד, ובילאל .
דודו של הנביא " אבו טאליב " הגן עליו מפני הכופרים. שבטו של אבו בכר אלצדיק הגן עליו גם הוא מפני הבלתי מוסלמים שרצו לפגוע בו.

אולם החמשה האחרים، עמאר ואימו סומייה، סוהייב، אלמקדאד، ובילאל נלקחו על ידי הכופרים، הם עינו אותם ופגעו בהם קשות כדי לחזור בהם מהאיסלאם، אבל אלה לא נענו להם، הכופרים הכריחו אותם ל תקוף את   האיסלאם، כולם עשו את זה אלא בילאל שהיה אומר בכל פעם " אחד ויחיד".

הם שמו אותו בעירום על האבנים החמים، כדי לחזור בו מהאיסלאם אולם הוא סירב.

הנביא עליו השלום، והאיסלאם עשו מבילאל - העבד החבשי המסכן – מורה לכל בני האדם בכבוד המיצפון، וההגנה על חופש הריבונות ....

******

## העינוי נמשך، אולם הרצון חזק יותר

אדוניו מבני ח'לף- היו מוציאים אותו בשעות הצהרים، שבהם המדבר הופך לגיהנום מרוב החום של השמש، זורקים אותו על האדמה החמה ללא בגדים، ושמים על חזיהו אבן חם וכבד، כדי לחזור בו، אלא שבילאל סירב.

העינוי האלים הזה היה קורה בכל יום، אפילו הפך לסצינה יום יומית במכה، עד  שהמענים הרגישו צער על העבד הזה מרוב העינוי. הם הסכימו ביניהם כי ישחררו אותו אם יגיד משהו טוב על האלילים שלהם، אפילו במילה אחת.

אלא שבילאל סירב להגות את המילה הזאות

הוא סירב להגות את המילה שבה היה יכול לקנות את חייו ...

היה יכול להגיד מילה אחת، אפילו בשקר ...

היה יכול להגיד את המילה הזו، מבלי לאבד את אימונתו

מבלי לאבד את הרצון שלו ואהבתו לאיסלאם

אפילו המילה הזו، בילאל סירב להגידה !

כן סירב להגיד אף מילה טובה על האלילים !

או שיגיד מילה רעה על אללה ישתבח שמו או על האיסלאם ...

הוא התמיד בשיר שלו " אחד ויחיד "

אומרים לו: תגיד מה שאנו אומרים על האיסלאם !

יגיב להם בזלזול חריף ...

" הלשון שלי אינו מיטיב לדבר טוב על האלילים שלכם"

בילאל המשיך זמן רב מסרב להיענות להם, הם נהגו לקשור אותו בחבל מצווארו, ויסתובבו בו בכל רחבי מכה ... אבל הוא היה מתמיד בשירו הקדוש "אחד ויחיד ... אחד ויחיד "
בלילה היו נושאים ונותנים אותו: מח ר תגיד משהו טוב על האלילים שלנו, תגיד ריבוני הוא " אללאת ואלעוזא" כדי נשחרר אותך, אנחנו עייפים מרוב העינוי שאתה סובל בכל יום, כאילו אנו המעונים ...
בילאל מזיז את ראשו ומגיב להם : " אחד ויחיד"

מתווך חדש יבוא, ויגיד לאדונו של בילאל: תן לי לדבר אליו, אני נשבע שהוא לא ייענה אחרי היום ...
הוא אחד ממנו ...
ואימו היא השפחה שלנו ...
והוא לא רוצה שכל השבטים ישפילו אותנו ויזלזלו בנו בגלל כניסתו לאיסלאם...

אולם, הפעם בילאל מסתכל לפניהם השקרים של הבכירים מקורייש שנושאים ונותנים איתו ... ואומר עם חיוך חביב: "אחד ויחיד"

ביום שאחרי לקחו אותו למדבר, והחלו בחלקו של בילאל מהעינוי .
"אבו בכר אלצדיק " הלך למקום של העינוי הזה ואמר לאדונו של בילאל: עד מתי יימשך העינוי הזה ؟
האם אתם לא יראים את אללה ؟
האם אתם הורגים איש כי אמר ריבוני הוא אללה ؟
"אומייה בן ח'לף" מגיב לו : אתה עשית בו את זה ועליך להצילו ؟
הנה אמר "אבו בכר": אני אשלם לך יותר ממחירו כדי שתשחרר אותו؟
המלים של אבו בכר הצילו את אומייה יותר מהצלתם לבילאל ...
הוא שמח לשמוע את זה מאבו בכר ...
שמח שהאחריות על בילאל תעבור לאדם אחר כי סבל יותר בעינויו ...
על כן ראה אומייה כי מכירת בילאל היא עסקה מרוויחה .
השניים הסכימו לעסקה ... ואבו בכר שקנה אותו אמר בפומבי:
אני משחרר את בילאל מהעבדות ...
מאז היום הוא אדם חופשי ...
הנה אמר אומייה: אני נשבע כי אם הצגת דינר אחד לקנות אותו הייתי מוכר אותו לך ...

הנה הגיב אבו בכר: ואני נשבע כי  אם ביקשת ממני מאה אלף דינרים בתמרה לו הייתי משלם לך !
לאחר מכן, אבו בכר ובילאל הלכו לנביא עליו השלום כדי לבשר לו על שחרור בילאל ... היום הזה היה כמו חג .

********

## בילאל המואיזן הראשון

אחרי העלייה למדינה, הנביא הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום החליט לשים קריאה מיוחדת לתפילה (האזאן) ...
מי זה האדם אשר היה קורא לתפילה במסגד  של הנביא חמש פעמים ליום ?
מי זה שהיה המואיזן הראשון באיסלאם ?
זהו בילאל ....
האדם אשר קרא לפני 13 שנים באמירה "אללה הוא אחד ויחיד"
הנביא הוא אשר בחר בבילאל כדי להיות המואיזן שלו .
בילאל צעד מעל למסגד וקרא :

**אללה אכבר   אללה אכבר**
**אללה אכבר   אללה אכבר**
**אני מעיד שאין אלוה מבלעדי אללה**
**אני מעיד שאין אלוה מבלעדי אללה**
**אני מעיד שמוחמד הוא שליח אללה**
**אני מעיד שמוחמד הוא שליח אללה**
**בואו לתפילה**
**בואו לתפילה**
**בואו להצלחה**
**בואו להצלחה**
**אללה אכבר   אללה אכבר**
**אין אלוה מבלעדי אללה**

הכופרים במכה ראו בדת החדשה איום על חייהם, וחששו שהחיים החדשים של האיסלאם במדינה תעזור להפיץ את האיסלאם, הם

החליטו להילחם במוסלמים והתכוננו למלחמה הראשונה، " מלחמת בדר" .
כל לוחמי קורייש יצאו להשתתף במלחמה הזו، אלא כמה אנשים ، מהם היה אדונו לשעבר של בילאל "אומייה בן ח'לף אלגמחי" שבחר שלא להשתתף במלחמה הזו، אלא שחברו המקורב שהיה עוזר לו בעינוי בילאל האיץ בו לצאת עם צבא קורייש למלחמה ובסופו של דבר הוא יצא עם הצבא.
במלחמה היה בילאל נלחם בכופרים פ ה ושם، הסיסמה של המלחמה הזו היתה "אחד ויחיד" ...
במלחמה נפגשו שני האנשים ...
המענה והמעונה ...
האדון והעבד החבשי ...
כשהחלה המלחמה קראו המוסלמים " אללה הוא אחד ויחיד"
הנה הרעיד לבו של "אומייה" כששמע את הקריאה הזו ...
הוא יודע את הקריאה הז ו ... וסבל יותר ממנה כשהיה מענה את בילאל.
המילה שהיה בילאל אומר בעת העינוי נהפכה לסיסמה של הדת החדשה כולה، והסיסמה של העם כולו !!
במלחמה נפגשו השניים، ו "אומייה" הבכיר של קורייש נהרג על ידיו של העבד לשעבר "בילאל בן רבאח" .
אומייה נהרג בידים שנהג לקשור אותם ...
נהרג על ידי האדם שהתמיד לענות אותו כל הזמן כי אמר : ריבוני הוא אללה.
זו היתה המילה של אללה ...

***********

## **הניצחון، העבד בפני האדון**

השנים עברו ....
הנה הנביא מוחמד חוזר לעיר מכה עם עשרה אלפים מהמוסלמים
הוא פנה קודם כל לכעבה ...
הכעבה، המקום שהכופרים מלאו אותו באלילים שלהם .
אולם، היום אין מקום לעוזא، אללאת، הובל ...
מאז היום לא יעבדו האנשים את האלילים האלה ....
שום אדם לא ישתחווה לאלילים האלה ...
האנשים יעבדו את אללה האחד והיחיד. שאין כמוהו דבר ...
הנביא נכנס לכעבה، ועימו בילאל
בפתח מצא ספסל לנביא עליו השלום، שאותו עבדו הכופרים.
הנביא כעס מזה
הנביא הורה לבילאל לעולת לכעבה ולקרוא את (האזאן)

**אללה אכבר   אללה אכבר**
**אללה אכבר אללה אכבר**
**אני מעיד שאין אלוה מבלעדי אללה**
**אני מעיד שאין אלוה מבלעדי אללה**
**אני מעיד שמוחמד הוא שליח אללה**
**אני מעיד שמוחמד הוא שליח אללה**
**מהרו לתפילה**
**מהרו לתפילה**
**מהרו להצלחה**
**מהרו להצלחה**
**אללה אכבר   אללה אכבר**
**אין אלוה מבלעדי אללה**

**משמעות האזאן:**
الله أكبر
<u>אַללַהֻ אַכְּבַּר</u> = אללה הוא הגדול מכול
أشهد أن لا اله إلا الله

אַשְׁהַדֻ אַנַּ לַא אִלַּאהַ אִלַּא אלְלַּה
אני מעיד שאין אלוהים מבלעדי אללה
أشهد أن محمدا رسول الله
אַשְׁהַד אַנַּ מֻחַמַּדַן רַסוּל אלְלַּה
אני מעיד שמוחמד הוא שליח אללה
حي على الصلاة
חַיַּ֞ עַלַא (א)-צלַּאת
מהרו לתפילה
حي على الفلاح
חַיַּ֞ עַלַא אל-פַּלַאח
מהרו להצלחה פעמיים
الله أكبر
אַללַּהֻ אַכְּבַּר  אללה הוא הגדול מכול פעמיים
لا إله إلا الله
לַא אִלַּהַ אִלַּא אלְלַּה
אין אלוהים מבלעדי אללה

לאחר מכן, הנביא עליו השלום נשא נאום בפני שבטי מכה ...
הוא אמר :
" הוי בני קורייש, אללה ישתבח שמו ויתעלה אסר עליכם את עבודת האבות והאלילים ....
כל האנשים מ"אדם" ואדם נברא מעפר "
ובסוף הנאום שאל אותם: מה אתם חושבים שאעשה בכם ؟
הגיבו: אתה אח אציל ובנו של אח אציל .
הא אמר להם: לכו אתם חופשיים .

הכופרים, שלא יצאו לשמוע מהנביא מוחמד נדהמו, לא האמינו למתרחש .
האם זהו מוחמד וחבריו המסכינים, שגורשו בעבר ממכה ؟

האם זהו מוחמד، חזר ועימו כעשרה אלפים בני אדם ؟
האם זהו האדם אשר נלחמנו בו، הטרדנו אותו והרגנו תומכיו ؟
האם זהו אשר אמר : לכו אתם חופשיים.

********

לאחר מכן، חי בילאל לצד הנביא מוחמד עליו השלום، קורא לתפילה، ומהגן על הדת החדשה שהוציאה אות ו מהחושך לאור، ומהעבדות לחופש.
בכל יום، היה בילאל מתקרב יותר לליבו של הנביא מוחמד، הנביא היה מתאר אותו :"איש מאנשי גן עדן " .
למרות זה، בילאל נשאר אדם צנוע، רואה בעצמו רק ( עבד חבשי ) .
יום אחד، הוא הלך למשפחה כדי לבקרש לשאת לו ולאחיו אישה، הוא אמר לאבי הכלה :
" אני בילאל، וזהו אחי. שני עבדים מארץ חב ש. היינו תועים ואללה הנחה אותנו ... היינו עבדים ואללה שחרר אותנו ... אם תשיא את שתי בנותך לנו אנו מודים לך ולאללה "
האיש אמר לו: " הוי בילאל، אינך עכשיו העבד הקושי، אלא שהפכת אחרי האיסלאם לאדון .. "

****

## אחרי מות הנביא

לאחר מותו של הנביא מוחמ ד עליו ברכה ושלום، ביקש בילאל מהח'ליף הראשון אבו בכר להשתתף בצבא של המוסלמים !
אבו בכר אמר לו: אם תלך למלחמה מי יקרא לתפילה؟
הגיב בילאל והדמעות מנגרות מעיניו: אני לא אקרא לתפילה אחרי מותו של הנביא עליו השלום.
אמר אבו בכר: לא . תישאר כאן בילאל .... ותקרא לתפילה !
בילאל ענה לו: **"הוי אבו בכר، אם קנית אותי ושחררת אות לעצמך תשאיר אותי כאן ... ואם קנית אותי למען אללה בבקשה לתת לי ללכת עם הצבא".**
אמר אבו בכר: כבר שחררתי אותך למען אללה בילאל ...

כבר שחררתי אותך למען אללה בילאל ....

בילאל הלך עם הצבא, ונלחם בכופרים בסוריה, עד שראה את הנביא עליו השלום בחלום, אומר לו: " למה אתה לא מבקר בנו בילאל"!
הנה קם בילאל וחזר למדינה, שם הלך לקברו של הנביא עליו השלום.
האנשים במדינה ביקשו ממנו לקרוא לתפילה בקולו, הוא עלה למסגד ואמר:
**אללה אכבר   אללה אכבר**
**הנה רעדה המדינה מקולו של המואיזן של הנביא עליו השלום**
וכשאמר **: אני מעיד שאין אלוה מבלעדי אללה ...**  יצאו האנשים מכל מקום בוכים כי קולו של בילאל הזכיר להם את הנביא עליו השלום.
הפעם האחרונה שבה קרא בילאל   לתפילה היתה בסוריה, כשביקר הח'ליף עומר בן אלח'טאב  בדמשק, והאנשים שם ביקשו ממנו שיביא בילאל איתו כדי יקרא לתפילה שם !
בילאל צעד למסגד, וקרא לתפילה .. חברי הנביא בכו כששמעו אותו ..
בילאל נשאר בדמשק עד מותו.
אישתו ליוותה אותו בימיו האחרונים, היא מספרת .
הוא היה ברגעים האחרונים אומר: כמה אני שמח
ובסופו של דבר, אמר :
מחר אפגש את אהובי, מוחמד וחבריו
מחר אפגש את אהובי, מוחמד וחבריו
הוא נקבר באזור " אלבאב אלצעיר" בדמשק.

# סיכום

**קורא** יקר, כשקראת את סיפורו של בילאל, העבד החבשי
בילאל וחבריו ידעו את הדרך לגן עדן, שהיא ללכת בדרכו של הנביא, אשר נודע בין בני קורייש כי הוא הצדיק והאמין... שמע את דברי אבו סופייאן, מנהיג קורייש בהיותו מדבר על מוחמד בפני מלך הרומאים :
" נמסר כי מלך הרומאים "הרקל וס" הזמין קבוצה של סוחרים ממכה

בדמשק כדי לשאול אותם על הנביא מוחמד, קבוצת הסוחרים היתה תחת ראשותו של אבו סופייאן, מנהיג קורייש, שעמד בפני מוחמד ותקף אותו בגלל הדת החדשה. המלך "הרקל וס" הזמין אותם אליו, והזמין גם כן את בכירי ממלכתו לנכוח.
הוא שאל את אבו סופייאן: האם יש ביניכם קרוב משפחה למוחמד?
כן, אני קרוב משפחתו של מוחמד, הגיב אבו סופייאן.
המלך, קרא לאבו סופייאן וחבריו להתקרב יותר,
הוא אמר לחברי אבו סופייאן אני אשאל חברכם כמה שאלות על מוחמד, אם ישקר בתשובה תגידו לי ....
הוא שאל : האם מוחמד שייך למשפחה אצילה ؟
כן, הוא בן למשפחה אצילה, הגיב אבו סופייאן.
המלך שאל: האם יש מי שטען כי הוא נביא לפניו ؟
אבו סופייאן, אמר: לא .
המלך שאל: האם היה אחד אבותיו הקדמונים מלך ؟
אבו סופייאן, הגיב: לא
אז שאל המלך: מי הם תומכיו, האליטה או המסכינים ؟
אבו סופייאן אמר: החלשים והמסכינים הם אשר תומכים בו ובדת שלו.
המלך שאל: האם מספר תומכיו הולך וגדל או הולך ופוחת?
אבו סופייאן אמר: הולך וגדל!
הרקולס שאל: האם אחד מתומכיו חזר בו מדת שלו?
אמר אבו סופייאן: לא !
הרקולס שאל: האם הוא מרמה אותכם ؟
לא, הגיב אבו סופייאן.
האם נלחתם בו? שאל הרקלוס
כן, אמר אבו סופייאן.
מי ניצח במלחמה ביניכם ؟ שאל הרקלוס
אבו סופייאן ענה: המלחמה נמשכת בינינו, ואנחנו שווים לפעמים הוא מנצח, ולפעמים אנו מנצחים.
אז שאל המלך: מה הוא מצווה עליכם ؟
אבו סופייאן אמר: הוא קורא לנו להאמין באללה ללא שיתוף, לעזוב את הדת של אבות ינו, להתפלל, לדבר אמת, לכבוש את היצר שלנו, ולקרבה.

הנה אמר הרקלוס: אם מה שאמרת על הנביא הזה נכון، הנביא הזה ימלך את הארץ שלנו ... אני ידעתי שזהו הזמן של התגלותו، אולם לא חשבתי שיצא מתוך חצי האי הערבי.